

Sä olet hyvä just noin kun oot

Sä olet hyvä just noin kun oot

Nimimerkki teinilapsi

Ikä 13

Sä olet kaunis, sä olet arvokas ja kyllä sullakin on merkitys vaikka se ei ehkä just nyt siltä tuntuis.

Noi sanat mä olisin halunnut kuulla silloin, kun mä olin turhautunut elämään ja halusin kuolla. Mun itsetunto oli nolla, ja mä inhosin kaikkee mussa. Kaikki oli lähtenyt siitä, kun se ihminen jota mä kutsuin mun parhaaks ystäväksi oli haukkunut mua valaaksi ja norsuksi. Saattaa kuulostaa naurettavalta, mutta kun sä kuulet siitä viimeisenä ja oot itse kohteena niin yhtäkkiä se vetääkin aika hiljaiseks.

Mä muistan sen hetken, kun mun ja mun silloisen 'parhaan ystävän' yhteinen kaveri kertoi mulle sen, että hei, toi sanoi susta tällä tavalla. Samalla sekunnilla mä lysähdin polvilleen maahan, ja itkin ja kirosin, että miks just se ketä oli mulle silloin ainoa ystävä. Tai ainakin mä luulin niin, monta vuotta. Tää yhteinen kaveri myöhemmin haukku mua myös Jos voit millään taval samaistuu tähän tilanteeseen, niin sanon et kaverit ei oo tollasia. Kaverit ei hauku kavereita.

Se oli viimenen pisara, ja silloin mä taisin viillellä ensimmäisen kerran. Mä olin paniikissa ja hukassa, enkä tiennyt mitä ajatella kaikesta. Päällimmäinen ajatus oli jokapäivä että mä haluan pois, mä haluan pois, mä haluan pois. Mä halusin kuolla, koska musta tuntu et mulla ei ollut väliä. Hädin tuskin puheväleissä perheen kanssa ja ei kavereita, koulukin alko menemään penkin alle - ei sitä vaan enää sitten jaksanu. Elämä oli hukkumista, kun kaikki muut sun ympärillä hengittää.

Ai mitä se sitten on kun ei enää jaksa? Se on tekemättä jääneitä asioita. Se on sitä että ei jaksa käydä suihkussa. Ei jaksa syödä. Ei jaksa pestä vaatteita. Ei jaksa mennä kouluun, ei jaksa vaihtaa vaatteita, ei jaksa harjata hiuksia. Se on arpia ranteissa, säärissä, reisissä. Ai miksi? - se on sota omaa mieltä vastaan.

Mä tajusin itse että kaikki ei oo enää ihan kunnossa aika myöhässä. Kun mä en ollut vaihtanut vaatteita tai käynyt suihkussa moneen päivään. Kun mä en muistanut koska olin viimeksi poistunut koti-ovesta.

Jos mä katsoin peiliin, mä oikeasti oksensin. Mä olin mielestäni niin ruma, ettei kukaan ikinä vois rakastaa mua. Mä olin muidenkin, kuten mun koululaisten mielestä inhottava ja sen takia ne kai syrjikin mua monta vuotta. Se tuntuu pahalta, se tuntu siltä että ei saa henkeä, se tuntu siltä että on niin ruma ja huono ihminen että ei oo mitään mikä vois pelastaa. Ei voi myöskään uskoo et tulevaisuudessa asiat olis paremmin.

Mä en tiedä vielä kukaan nyt hetki tapahtumien jälkeen että miten mä selvisin. Mä voin vaan kiittää niitä ihmisiä jotka silloin sai mut ylös sängynpohjalta, ja siihen riitti se että ne kertoi mulle että mä oon hyvä just näin kun mä oon.

Mun elämä muuttui silloin, kun mun nykyinen paras ystäväni sanoi mulle ensimmäisen kerran ne kolme sanaa jotka meidän jokaisen pitäis kuulla, ja jotka me varmasti haluaan kuulla joka päivä. Mä kuulin elämäni ensimmäisen kerran että mua rakastetaan.

Se alkaa aina pienestä, mutta mun ensimmäinen askel oli yksinkertaisesti se että mä hyväksyin itteni.

Kävin suihkussa, laitoin uudet vaatteet päälle, join teetä ja harjasin hiuksia, laitoin rasvaa viiltelyn jättämiin arpiin. Pikkuhiljaa henkisetkin mustelmat alkoivat kadota.

Ja nyt mä oon tässä, ja rakastan itteeni ja jopa niitä pikkujuttuja itessäni joista mä en välttämättä aina oo tykännyt. Mä voin katsoo itseäni peilistä nykyään niin, että mä en oksenna. Mä voin käyttää lyhyitä paitoja, vaikka mun reidet osuu toisiinsa. Mä voin hymyillä, vaikka mä joskus vihasin kun hymykuoppia.

Sä olet hyvä just noin kun oot

Published on Nuortenlinkki (<https://nuortenlinkki.fi>)

Sä, joka käyt läpi ehkä jotain samankaltaista kuin mä joskus. Anna ajatusten tulla, sä et voi vaihtaa niitä. Älä sulje niitä pois, ne patoutuu muuten ja tulee ulos väärällä tavalla. Jos tuntuu pahalta, niin kirjoita vaikka joka ilta ylös kolme asiaa mitkä oli sinä päivänä kivaa. Pikkuhiljaa sä tuut huomaamaan että sun ajatukset kääntyy positiivisempaan suuntaan.

Hymyile elämälle niin se hymyilee kyllä takaisin vielä joskus. Sä oot aivan jumalattoman tärkeä tälle universumille, ja maailma ei olis sama jos sä et olis olemassa. Rakasta sua, sun mieltä, sun kroppaa. Mikä on se kohta mistä sä tykkäät ehkä kaikkein eniten itsessä ulkoisesti?

Mä haastan sut. Mä haluan et sä meet peilin eteen, ja katsot itseäsi (tää kannattaa tehdä hymyillen). Sano itselles, että sä oot kaunis ja hyvä just noin kun oot, ja katso sitä kohtaa mikä sussa ei ole ehkä täydellisin sun omasta mielestä.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2017/sa-olet-hyva-just-noin-kun-oot>